Dosarul nr.: 21r-432/26 **Judecătoria** Căușeni, sediul Bender
(nr. electronic: 1-25152205-02-21rji-23042026) **Judecător** Plești Aurelia

DECIZIE
în numele Legii

10 noiembrie 2026 **or. Chișinău**

Colegiul penal al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului de judecată, judecător Beșelea Eugeniu
Judecători Budeci Vitalie, Cazacicov Andrei

examinând în sediul instanței, în odine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de către condamnatul Pînzari Igor împotriva *Încheierii Judecătoriei Căuşeni, sediul Bender (Varnița), nr. 21ji-475/2025 din 03.03.2026*, cu privire la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate de participanții procesului judiciar, instanța de judecată

a constatat:

ASPECTE PROCEDURALE

1. La data de 29.10.2025, condamnatul Pînzari Igor s-a adresat în instanța de judecată cu o plângere împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitor la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.
2. Prin *Încheierea Judecătoriei Căuşeni, sediul Bender (Varnița), nr. 21ji-475/2025 din 03.03.2026,* s-a dispus:

   „Se respinge plângerea condamnatului Pînzari Igor împotriva administraţiei Penitenciarului nr. 17 Rezina, pentru perioada 21 februarie 2012 – 27 iunie 2012, referitor la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, ca fiind inadmisibilă.

   Încheierea adoptată în condiţiile art. 473^2 Cod de procedură penală, este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la data pronunţării, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Bender (Varnița)”.
3. În data de 25.03.2026, în instanța de fond a parvenit recursul declarat de către condamnatul Pînzari Igor împotriva *Încheierii Judecătoriei Căuşeni, sediul Bender (Varnița), nr. 21ji-475/2025 din 03.03.2026.*

FONDUL RECURSULUI

4. Prin recursul declarat, condamnatul Pînzari Igor a invocat că, fiind deținut în Penitenciarul nr.17 Rezina, în perioada 21.02.2012 până la 27.06.2012, a fost tratat inuman și degradant, or, s-a deținut în celule fără reparații.

El nu a beneficiat de produse alimentare din norma stabilită pentru fiecare condamnat, s-a deținut în umezeală și fără ventilare, respectiv i-au fost afectate grav drepturile garantate de art. 3 CEDO.

Pînzari Igor consideră că demersul urmează a fi examinat în temeiul art. 385, alin. (5) și (6) Cod de procedură penală.

5. Ținând cont de faptul că speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447, alin. (1) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

6. Părțile înștiințare legal nu și-au exercitat dreptul de a își expune poziția în cadrul referințelor prezentate instanței de recurs.

APRECIEREA COLEGIULUI PENAL

7. Studiind materialele dosarului penal prezentat, ținând cont de poziția participanților la proces în raport cu recursurile înaintate, Colegiul penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge recursul declarat de către condamnatul Pînzari Igor, cu menținerea actului judecătoresc contestat, din următoarele considerente:

i. Cadrul normativ incident

8. În punctul 464 din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați nr. 583 din 26.05.2006 se menționează că, fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 metri pătrați, care trebuie să fie iluminat natural şi artificial, încălzit şi ventilat conform normativelor de construcții.

9. Regulile de cazare şi asigurare materială a deținuților sunt prevăzute de Secțiunea 38 din Statutului executării pedepsei de către condamnați.

10. În baza art. 385, alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se calculează în felul următor: de la una la două zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ. Prevederile art.473^2 alin.(2)-(2^5) şi (5), art.473^3 alin.(3) şi art.473^4 alin.(1)-(5^1) se aplică în mod corespunzător la examinarea plângerii prevenitului sau a apărătorului acestuia împotriva condiţiilor de detenţie. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condiţiile specificate la alin. (5), nu mai puţin de 3 luni pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunităţii, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanța de judecată.

11. Conform art. 469 alin. (1), pct. 17^1) din Codul de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume: constatarea condițiilor de detenție a condamnaților.

12. În baza art. 470, alin. (1) din același cod, chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1)-4), 6)–16), 17^1) şi 18) se soluționează de către instanţa de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa sau, după caz, de Colegiul specializat anticorupție al Judecătoriei Chișinău.

13. Potrivit art. 471, alin. (1) și (9) din Codul de procedură penală, chestiunile specificate la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11) şi 14) din prezentul cod se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, după caz, de judecătorul de instrucție din cadrul Colegiului specializat anticorupţie al Judecătoriei Chişinău, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte ale art. 469 alin. (1) din prezentul cod se soluţionează de către judecătorul de instrucţie, după caz, de Colegiul specializat anticorupţie al Judecătoriei Chişinău, la demersul instituţiei care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituţiei care pune în executare pedeapsa [...]. Încheierea instanţei privind soluţionarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) este executorie de la data pronunţării, cu excepţia chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 7), 8), 9).

14. În conformitate cu reglementările art. 472 Cod de procedură penală, încheierea instanţei privind soluţionarea chestiunilor referitor la executarea hotărârilor judecătorești poate fi atacată de către persoanele interesate, în termen de 15 zile, cu recurs care se judecă conform prevederilor titl. II cap. IV secţ. a 2-a § 2 din Partea specială.

15. În temeiul art. 473^2, alin. (1), (2), (2^3), (3)-(5) Cod de procedură penală, plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenţie care, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deţine condamnatul, după caz, din care a fost eliberat. Plângerea referitoare la condițiile de detenţie menționate la alin. (1) trebuie să conţină datele privind perioada şi locul detenției, precum şi descrierea detaliată a condiţiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plângere pot fi anexate explicațiile altor condamnați sau prevenți, copiile plângerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, şi răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plângerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentinţa sau încheierea. Verificarea condiţiilor de admisibilitate se efectuează de judecătorul de instrucţie din oficiu. Plângerea se declară inadmisibilă şi în următoarele cazuri: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la soluţionarea chestiunii privind despăgubirea condamnatului pentru detenţia în condiţii contrare art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale pentru aceleaşi perioade; b) există o hotărâre a Curţii Europene a Drepturilor Omului cu privire la soluţionarea chestiunii privind despăgubirea condamnatului pentru detenţia în condiţii contrare art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale pentru aceleaşi perioade; c) plângerea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la alin. (5); d) plângerea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri

în acest sens; e) la aceeaşi sau la altă instanţă de judecată se examinează plângerea condamnatului care are ca obiect aceleaşi perioade de detenţie. În acest caz, inadmisibilitatea se declară de instanţa sesizată ultima. Condamnaţii care au fost deţinuţi cel puţin 10 zile în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, drepturi care reies din obligaţia statului de a asigura condiţiile de detenţie, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei. În cazul în care partea neexecutată din pedeapsă nu permite deducerea integrală a reducerii pedepsei sau perioada încălcării condiţiilor de detenţie este mai mică de 10 zile, în privinţa perioadei rămase condamnatul poate solicita despăgubire în valoare bănească. Plângerea referitoare la condiţiile de detenţie care afectează grav drepturile condamnatului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale sau în termen de 6 luni de la data când nu mai sânt deţinuţi în astfel de condiţii, dar nu mai târziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenţie.

16. În condițiile art. 473^3, alin. (1) și (2) din același act normativ, plângerea referitoare la condiţiile de detenţie care afectează grav drepturile condamnatuluise examinează de către judecătorul de instrucţie, cu participarea condamnatului şi, după caz, a avocatului acestuia şi a reprezentantului administraţiei instituţiei penitenciare. Sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a condiţiilor de detenţie invocate de condamnat şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare.

17. În concordanță cu reglementările art. 473^4 Cod de procedură penală, la evaluarea condiţiilor de detenţie, instanţa de judecată dă apreciere atît probelor prezentate de părţi, cît şi rapoartelor instituţiilor naţionale şi internaţionale în domeniu. La evaluarea condiţiilor de detenţie, instanţa de judecată ţine cont de efectele cumulative ale condiţiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului, precum şi de perioada în care condamnatul a fost deţinut în condiţiile contestate. În urma constatării faptului că condamnatul a fost deţinut în condiţii contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, instanţa de judecată obligă administraţia instituţiei penitenciare să înlăture condiţiile precare de detenţie, stabilindu-i un termen concret, care nu va depăşi 15 zile, după expirarea căruia instituţia penitenciară informează instanţa de judecată despre executarea încheierii. În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473^2 alin. (3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ. Instanţa de judecată poate rotunji în favoarea condamnatului termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiţii contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473^2 alin. (3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condiţiile alin. (4) din prezentul articol, iar în privinţa perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului, din contul bugetului de stat, a sumei băneşti în mărime de până la 2 unităţi convenţionale pentru fiecare zi de detenţie în condiţii precare, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente. În cazul constatării faptului că condamnatul a fost deţinut în condiţii contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi perioada încălcării condiţiilor de detenţie este mai mică de 10 zile, instanţa de judecată dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei băneşti în mărime de până

la 2 unităţi convenţionale pentru fiecare zi de detenţie în condiţii precare. În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473^2 alin. (3), persoanele condamnate la detenţie pe viaţă nu pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei, dar pot înainta o acţiune civilă. Reducerea pedepsei sau, după caz, încasarea despăgubirii în valoare bănească, prevăzute la alin.(4) şi (5), se efectuează indiferent de confirmarea sau neconfirmarea vinovăţiei organului care pune în executare sentinţa sau încheierea ori a persoanelor publice din cadrul acestui organ. Dacă nu se constată încălcări ale prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale în cadrul executării pedepsei, instanţa de judecată dispune respingerea plângerii. Încheierea adoptată în condiţiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părţi, în termen de 15 zile de la data pronunţării, prin intermediul instanţei de fond. În cazul încasării mijloacelor băneşti, încheierea instanţei de judecată se execută în condiţiile prevăzute de Codul de executare. Pedeapsa redusă în condiţiile alin. (4) constituie pedeapsă efectiv executată.

18. Conform art. 447, alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.

19. În acord cu art. 449, alin. (1) din același act normativ, judecind recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: **1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat;** b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.

20. Conform art. 24 din Constituție, fiecărui om îi este garantat dreptul la viaţă şi la integritatea fizică şi psihică. Nimeni nu v-a fi supus torturii, nici la pedepse şi tratamente crude, inumane sau degradante.

21. În acord cu prevederile art. 3 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nr. 1950 din 04.11.1950: „*Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante*”.

22. În temeiul art. 6, § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public […].

ii. Jurisprudența relevantă

23. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menţionat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 CEDO consfinţeşte una din cele mai fundamentale valori ale unei societăţi democratice. Acesta interzice, în termeni absoluţi, tortura şi tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanţe şi

de comportamentul victimei (cauza *Mozer vs Moldova şi Rusia*, hotărârea CtEDO din 23.02.2016, § 117; cauza *Rotaru vs Moldova*, hotărârea CtEDO din 15.02.2011, § 30; cauza *Ciorap vs Moldova*, hotărârea CtEDO din 19.06.2007, § 62).

24. Pentru a reține o încălcare a art. 3 CEDO este necesar ca suferința să atingă un prag minim de severitate (cauza *Ostrovar vs Moldova*, hotărârea CtEDO din 13.09.2005). Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanţele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice şi psihice şi, în unele cazuri, de sexul, vârsta şi starea sănătăţii victimei (cauza *Irlanda vs Regatul Unit*, hotărârea CtEDO din 18.01.1978, § 162; cauza *Ciorap vs Moldova*, hotărârea CtEDO din 19.06.2007, § 63).

25. Totodată, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deţinută în condiţii care sunt compatibile cu respectarea demnităţii sale umane, ca modul şi metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferinţe sau dureri de o intensitate care să depăşească nivelul de suferinţă inerent detenţiei şi că având în vedere exigenţele detenţiei, sănătatea şi integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenţei medicale necesare (cauza *Kudla vs Polonia*, hotărârea CtEDO din 26.10.2000, § 94).

26. Atunci când sunt evaluate condiţiile de detenţie, trebuie luate în consideraţie efectele cumulative ale acestor condiţii, precum şi durata detenţiei (cauza *Ostrovar vs Moldova*, hotărârea CtEDO din 13.09.2005, § 80).

27. Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a subliniat că detenția în condiții inumane nu trebuie analizată fragmentar pe baza transferurilor administrative, ci în ansamblu, cu accent pe caracterul efectiv al condițiilor de detenție (cauza *Ananyev și alții vs Rusia*, hotărârea CtEDO din 10.01.2012, §§ 114-123). Curtea a menționat că o întrerupere temporară nu este suficientă pentru a exclude constatarea unei violări a articolului 3, dacă aceasta nu a fost urmată de o îmbunătățire reală și durabilă a condițiilor de detenție (cauza *Muršić vs Croaţia*, hotărârea CtEDO din 20.10.2016, §§ 101-103).

28. Spațiul personal garantat fiecărui deținut trebuie să fie de cel puțin 4 m². Atunci când spațiul disponibil este sub 3 m² per deținut, această împrejurare declanșează prezumția unei încălcări a art. 3 din Convenție, fiind considerată, în sine, tratament inuman (cauza *Ananyev și alții vs Rusia*, hotărârea CtEDO din 10.01.2012).

29. În cauza *Kalashnikov vs Rusi*, precum şi în cauza *Ostrovar vs Moldova*, Curtea a constatat că, supraaglomerarea deja ridică în sine o chestiune în temeiul articolului 3 al Convenţiei, în special când ea durează perioade lungi de timp [...]. Se reținut și faptul că, în cazurile anterioare, în care reclamanții au avut la dispoziție mai puțin de 3 m^2 de spațiu vital, Curtea a constatat că supraaglomerarea era suficient de gravă încât să justifice, în sine, constatarea încălcării art. 3 din Convenție (a se vedea suplimentar cauza *Sulejmanovic vs Italia*, hotărârea CtEDO din 16.07.2009, §51; cauza *Lind vs Rusia*, hotărârea CtEDO din 06.12.2007, § 59).

30. Curtea Europeană a Drepturilor Omului consideră că dacă există o dispută cu privire la condițiile de detenție între părți, nu este necesar să se constate veridicitatea fiecărui element litigios: atunci când alegația gravă nu este respinsă de către statul pârât, Curtea poate conchide încălcarea art. 3 din Convenție. Într-adevăr, este cazul când statul este unicul care deține informații susceptibile de a confirma sau respinge alegațiile reclamantului. Prin urmare, principiul potrivit căruia proba îi revine celui care afirmă poate să nu se aplice întotdeauna. Faptul că statul nu prezintă aceste informații îi permite Curții să ajungă la

concluzia că alegația este una justificată (cauza *Idalov vs Rusia*, hotărârea CtEDO din 22.05.2012).

31. În cazul Republicii Moldova, Înaltul For European a constatat că, având în vedere noul remediu preventiv compensatoriu pentru condițiile inadecvate de detenție în baza Legii nr. 163 din 20 iulie 2017 (în vigoare din 01 ianuarie 2019) și Legii nr. 272 pentru modificarea Codului de procedură penală, Curtea a considerat că, în principiu, acesta ar putea remedia în mod adecvat încălcările Convenției provocate de anumite condiții precare de detenție. Curtea a considerat că noul remediu instituit prin Legile nr. 163 și n. 272 este adoptat, în principiu, în conformitate cu criteriile enunțate în cauza Șișanov vs Moldova, și că el ar putea fi considerat *a priori* efectiv pentru contestarea condițiilor inadecvate de detenție din Republica Moldova (cauza *Draniceru vs Moldova*, hotărârea CtEDO din 28.02.2019), astfel încât Curtea a declarat mai multe cereri (în cauzele *Baban, Bulgacov, Cobîlceanu, Filat, Condreanu, Grigoraș, Talambuța și alții vs Moldova*) inadmisibile din cauza neepuizării remediului național în acest sens.

iii. Raționamentele instanței

32. Din materialele dosarului penal se deduce că Pînzari Igor a fost condamnat prin *Sentința Judecătoriei Rezina din 18 decembrie 2012* în baza art. 280, alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani. În conformitate cu prevederile art. 85, alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin Sentința Judecătoriei Florești din 27 iunie 2012, stabilindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin *Decizia Curţii de Apel Bălți din 22 iulie 2015* s-a dispus încetarea procedurii de apel.

33. Prin *Încheierea Judecătoriei Cimişlia, sediul Leova, din 6 august 2019,* s-a constatat faptul că condamnatul Pînzari Igor după 24 iulie 2014, a fost deținut în Penitenciarul nr. 3 Leova, timp de 1 453 zile, în Penitenciarul nr. 6 Soroca, timp de 11 zile, în Penitenciarul nr. 8 Bender, timp de 190 zile, în Penitenciarul nr. 11 Bălţi, timp de 112 zile, în Penitenciarul nr. 12 Bender, timp de 112 zile şi în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, timp de 21 zile, iar în total 1 837 zile, în condiţii inumane, contrare prevederilor din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale. În rezultat, s-a redus pedeapsa condamnatului Pînzari Igor cu 366 zile și s-a achtat despăgubirea pecuniară în sumă de 700 lei. Pretenţiile condamnatului de până la data de 24 iulie 2014, cu privire la condiţiile de detenţie care afectează grav drepturile prevenitului şi condamnatului, s-a respins ca tardive.

Prin *Decizia Curții de Apel Comrat din 15 octombrie 2019* s-au menținut dispozițiile Încheierii Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova, din 06 august 2019.

34. Prin *Încheierea Judecătoriei Cimişlia, sediul Leova, din 22 iulie* 2020, s-a respins ca nefondată plângerea condamnatului Pînzari Igor cu privire la aplicarea reducerilor pentru perioada din data reținerii sale și până la data de 06 august 2019.

35. Prin *Încheierea Judecătoriei Cimişlia, sediul Leova, din 10 septembrie 2020,* s-a constatat faptul că Pînzari Igor, după 06 august 2019, a fost deținut în Penitenciarul nr. 3 Leova, timp de 401 zile, în condiții inumane, fiind redusă pedeapsa cu 80 zile și s-a acordat despăgubirea pecuniară în sumă de 50 lei.

36. Prin *Încheierea Judecătoriei Cimişlia, sediul Leova, din 21 decembrie 2020,* s-a constatat faptul că Pînzari Igor, după 10 septembrie 2020, a fost deţinut în Penitenciarul nr. 3 Leova,

timp de 102 zile, în condiţii inumane și s-a redus pedeapsa cu 20 zile, fiindu-i acordată despăgubirea pecuniară în sumă de 100 lei.

37. Prin *Încheierea Judecătoriei Cimişlia, sediul Central, din 07 iulie 2022,* s-a respins plângerea condamnatului Pînzari Igor, din 10 ianuarie 2022, împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului afectează drepturile prevenitului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ca fiind neîntemeiată.

38. Prin *Încheierea Judecătoriei Cimişlia, sediul Central, din 30 decembrie 2022,* s-a constatat faptul că Pînzari Igor, având statut de condamnat, a fost deținut în condiţii contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale și s-a redus pedeapsa cu 146 zile, fiindu-i acordată cu titlu de despăgubire suma de bani în mărime de 450 lei.

39. Prin *Încheierea Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender, din 16 aprilie 2024,* s-a constatat faptul că Pînzari Igor a fost deținut în perioadele 30.12.2022 – 27.02.2023; 13.03.2023 – 24.07.2023 în Penitenciarul nr. 3 Leova, 24.07.2023 – 11.08.2023 în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; pedeapsa s-a redus cu 21 zile.

40. La fel potrivit materialelor cauzei s-a stabilit că Pînzari Igor a fost deținut în Penitenciarul nr. 17 Rezina în perioadele 05 aprilie 2012 – 25 aprilie 2012 și 05 iulie 2012 – 25 aprilie 2013.

41. În continuare, Colegiul penal observă că în plângere condamnatul face referire la condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 17 Rezina din perioada 21 februarie 2012 – 27 iunie 2012. Această perioadă de timp constituie arestarea preventivă inițială.

42. În privința acestei perioade de timp există o hotărâre judecătorească definitivă. Totodată, la înaintarea plângerii nu au fost respectate termenele depunerii conform art. 385, alin. (5) în coroborare cu art. 473^2, alin. (5) Cod de procedură penală.

43. În baza art. 473^2, alin. (2^3) Cod de procedură penală, aceste circumstanțe determină respingerea plângerii drept inadmisibilă, soluție adoptată corect în baza *Încheierii Judecătoriei Căuşeni, sediul Bender (Varnița), nr. 21ji-475/2025 din 03.03.2026.*

44. Astfel, sub aspectul invocat, Colegiul penal al Curții de Apel Centru se raliază motivelor jurisdicției de primă instanță (cauza *Garcia Ruiz vs Spania*, hotărârea CtEDO din 21.01.1999, § 26), fără necesitatea de a reitera argumentele instanței de prim nivel. Deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Țăriloe de Jos*, hotărârea CtEDO din 19.04.1994, § 61). Astfel, atunci când respinge un apel/ recurs, o instanță poate, în principiu, să se limiteze la a confirma motivele deciziei instanței inferioare (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza *Helle vs Finlanda,* hotărârea CtEDO din 19.12.1997, §§ 59-60).

iv. Concluzia finală

45. În sinteza celor evocate, instanța de recurs atestă ca fiind legală, întemeiată și motivată *Încheierea Judecătoriei Căuşeni, sediul Bender (Varnița), nr. 21ji-475/2025 din 03.03.2026*, respectiv se impune soluția respingerii recursului condamnatului Pînzari Igor, cu menținerea fără modificări a hotărârii judecătorești contestate.

46. Din aceste considerente, în conformitate cu prevederile articolelor 447, 449, alin. (1), pct. 1), lit. a), 472 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru.

decide:

Se respinge, ca nefondat, recursul înaintat de către condamnatul Pînzari Igor împotriva *Încheierii Judecătoriei Căuşeni, sediul Bender (Varnița), nr. 21ji-475/2025 din 03.03.2026* cu privire la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător **Beșelea Eugeniu**
Judecător **Budeci Vitalie**
Judecător **Cazacicov Andrei**

Notă: Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 13 octombrie 2026, a fost dispusă încetarea transferului temporar al judecătorul Budeci Vitalie la Curtea de Apel Centru cu reîncadrarea în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, nefiind menținute împuternicirile pe marginea vreunor cauze din gestiune.

Conform art. 339, alin. (8) Cod de procedură penală, dacă unul dintre judecătorii completului de judecată nu are posibilitatea de a semna hotărârea, în locul lui semnează preşedintele şedinţei […].

În acest context, prezenta decizie a fost semnată din numele judecătorului Budeci Vitalie de către președintele ședinței de judecată, judecătorul Beșelea Eugeniu.